

Kollégiumi karantén-áhitat – 2020-2021/15.

Budapest, Rózsák tere, 2021. január 13.

A hét igéje: Akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai. (Róm 8,14)

Az áhitat alapigéje: Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljétek! (Fil 4,4)

Az alábbi áhitat gondolataival kívánok nektek áldott boldog új évet!
Vigyázzatok magatokra, Isten is rátok! Szeretettel és imádsággal: Kati

Kedves Ifjúság!

Vigasztalni, aki szomorú. Megnyugtanni valakit egy félelmetes helyzetben. Aki talán még nálad is jobban fél és ezért úgy érzed, hogy erősnek kell lenned. Ahogy a Jancsi és Juliskában Jancsi is viselkedett az erdőben, amikor eltévedtek. „Ne sírj, vigasztalta Juliskát, mindjárt feljő a hold s annak a világánál hazamegyünk.”

Mi: a felnőttek, a nevelőitek, a születek többször kerültünk már olyan ijesztő helyzetbe (pl. betegségeitek idején), amikor – miattatok – erősnek és nyugodtnak kellett maradnunk, vagy legalább is annak kellett mutatkoznunk. Aradi György kollégámról tudtam meg azt, hogy egy nagy baráti-családi biciklitúrázáson, amikor az egyik kislány lábát bedarálta a küllő és folyt mindenhol a vér, milyen jó volt, hogy a nagy riadalom közepette Gyuri megőrizte a lélekjelenlétét és 5 perc alatt sikerült mindenkinek, még a balesetet szenvedett kislányt is megnyugtania.

Vannak aztán olyan szélsőséges, legtöbbször hála Istennek csak filmekben vagy mesékben, regényekben előforduló helyzetek, amikor tényleg minden nagyon durván ijesztő.

Képzeld el, hogy ártatlanul letartóztatnak, börtönbe vetnek titeket és lehet tudni, hogy akár halálra is ítélnének! Ártatlanul. Mit csinálnátok? Szidnátok cifra szavakkal a felmenőit annak, aki oda juttatott titeket? Átadnátok magatokat a kétségbeesésnek? Vagy inkább megpróbálnátok az értetek tuti nagyon aggódó családtagjaitoknak valami megnyugtató hírt küldeni?

Pál apostolról konkrétan tudható, hogy mit csinált egy ilyen helyzetben – hiszen átélte. Börtönbe került. Rómában. A hite miatt. Onnan levelet írt filippibeli hitestvéreinek. Levele sorait, döbbenetes!, szeretetteljes, még a börtön-létnek is a pozitív oldalait kereső alaphang járja át. Pál nem sajnáltatta magát, nem magával foglalkozott – pedig nem kicsi, életben maradása vagy halála volt a tét –, hanem azon töprengett, hogy mivel tudja érte és sorsa miatt aggódó testvéreit erősíteni, bátorítani, bennük a lelket tartani. Akkor írta ezt a jól ismert biztatást: *Örüljétek az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljétek! Az Úr közel!*

Nagyszerű és fontos tulajdonság ez: bajban, nehézségben, betegségben is erőt, józanságot, nyugalmat, hitet, a jó reménység lelkületét sugározni az aggódók, a félők, a kétségbeesettek felé.

Katonás színész is ismerősöm, Kiss Eszter Facebook posztja jut erről eszembe. Feltett két fotót, az egyikén ő látható, fellépésre készen, a másikon az üres nézőtér. „Utolsó esténk a színházban „Terror” (ez az előadás címe).” – írta hozzá. A bejegyzés egyik sajnálatot és szomorúságot kifejező kommentjére Eszter így válaszolt: „Drága Annabella, folytatódni fog minden, addig ki kell bírni! Vigyázz magadra! Ölelünk!” Bárcsak minél több művész és nem művész élne, érezne, gondolkodna most, ma is így! Ti magatok is! Bátran, bizalommal, fegyelmetten, másokra is figyelően, szeretettel.

Pál szerint a nehézségek, a feszültségek és gondok idején különösen fontos az értünk isteni önmagát hátrahagyó és az ember-lét szenvedéseit felvállaló Jézusra nézünk és gondolkodunk. Ő már újra Istennél van – de közben velünk is, bennünk is, a szívünkben, életünk és a világ végéig. Felszínes és múló jókedvénél sokkal mélyebb és tartósabb örömet ad számunkra ez a tudás. Hiszen így megtapasztaljuk, függetlenül a körülményeinktől azt, amit a zsoltáros is, hogy *Isten közelsége oly igen jó nekem! Uramat, az Urat tartom oltalmamnak.* (Zsolt 73,28)

Az Úr közelségéből és oltalmából fakadó biztonságtudatunk és örömünk aztán sugárzik a lényünkön, a szavainkon és a tetteinken keresztül – mások felé. Az ijedtek és a félők felé is. Így válik a mi életünkben is valósággá az a küldetésünk, hogy ragyogjunk, mint csillagok a világban. (Fil 2,15) Ragyogjatok hát ti is, kedves Kollégista Ifjak, csillagként, továbbra is!

Mikor az Úr Jézus megszületett, az angyalok azt mondták a pásztoroknak: *Ne féljétek, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, ami mindenki öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.* (Lk 2,10-11) Hirdesse a ti életetek is mindig az örömhírt: hogy megszületett az üdvözítő, és hogy milyen jó benne hinni, benne bízni, életeteket az ő oltalmazó, megnyugtató szeretetében tudni. Szomorú és vidám napokon egyaránt. Imádkozzunk!

Köszönjük, Urunk, hogy általunk is építéd országodat. Láttasd meg velünk Jézus Krisztus szeretetének mindent meghaladó nagyságát. Tedd kicsivé mindazt, ami Jézust szemünk elől eltakarhatja: a kétséget, a közönyt, a gondot és a félelmet, hogy örömmel teljék meg szívünk, és magunk is örömszerzők legyünk az emberek között. Ámen. Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltesd meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Minden napi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Áldás

Isten békessége, amely minden értelmet meghalad, őrizze meg szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban!
Ámen.